

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Slægt & Stavn

29. Aargang Nr. 2 Maj 2010

#dinhistorie

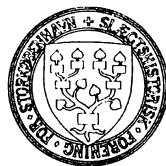

#dinhistorie i Rundetaarn
d. 28. august - 3. oktober 2010

Slægtshistorisk Forening for Storkøbenhavn

<http://www.genealogi-kbh.dk>

Stiftet den 7. januar 1977

Formand:	Anna Margrethe
Krogh-Thomsen
Hedebyvej 5
3650 Ølstykke	Tlf: 4717 9251
E-mail: krogh@get2net.dk
Kasserer:	Lena Sørensen
Løven 28
3650 Ølstykke	Tlf: 4717 5562
E-mail: sfs.lenas@gmail.com
Sekretær:	Margit Dujardin
Aspegården 38
2670 Greve	Tlf: 4390 8625
E-mail: fam.dujardin@image.dk
Redaktør:	Gitte Bergendorff Høstbo
Ettehavevej 51 B
2730 Herlev	Tlf: 4484 9131
E-mail: janhb@mail.danbbs.dk
Best.medl.	Peter Wodskou
Arnesvej 44
2700 Brønshøj	Tlf: 3828 9475
E-mail: peter.wodskou@get2net.dk
Best.medl..	Erling Dujardin
Aspegården 38
2670 Greve	Tlf: 4390 8625
E-mail: fam.dujardin@image.dk
Best.medl.	Anette Eitz Watz
Østergården 14, 3.th.
2635 Ishøj	Tlf: 5170 5358
E-mail: anette.watz@gmail.com
Best.suppleant.	Aino Kronsell
Cypressen 4
4000 Roskilde	Tlf: 4638 3487
E-mail: aino@kronsell.dk

Korrekturlæsere på dette nummer af Slægt & Stavn var Aino Kronsell, Bente Steenstrup, Erling Dujardin, Hanne Fjeldgaard Vangsgaard.

Bladet sendes gratis til foreningens medlemmer – 4 gange årligt: Uge 8 – 18 – 32 og 45.

Artikler bedes sendt til Redaktøren. Deadline for forslag til artikler er 5. januar, 8. marts, 1. juli samt 4. oktober. Prisen for enkelte numre er kr. 20.- (+ forsendelse). Abonnement koster kr. 120.- pr. år inkl. forsendelse. For udenlandske abonnenter betales desuden portotillæg for forsendelsen. Tilmelding kan ske ved indbetaling på **foreningens girokonto 220 8628**. Kontingent for medlemskab af Slægtshistorisk forening for Storkøbenhavn er: kr. 250.- pr. år, inkl. Slægt & Stavn og 2 numre af Slægten. 2 samboende medlemmer betaler kr. 300.- pr. år. Gæstebillet til vore foredrag er kr. 25.- pr. gang. Ved for sen indbetaling af kontingent pålægges et gebyr på 20.- kr. pr. rykker. Eftertryk med kildeangivelse er tilladt efter aftale med redaktionen.

N.B. Artikler i bladet afspejler ikke nødvendigvis foreningens holdning.

Årsberetning for 2009

Vor forening havde ved udgangen af 2009 i alt 479 medlemmer, deraf 61 samboende, samt 94 bladabonnenter. En tilbagegang på 2 medlemmer, så det i orden. Vi arbejder alle på at få en god forening til gavn for vore medlemmer. De fleste nyindmeldelser kommer via vor hjemmeside. Det er jo på nettet de fleste søger, når de vil finde oplysninger om aktiviteter og lignende inden for slægtsforskning. Jeg håber, der fortsat vil ske fremgang i vor forening.

Vi har holdt 8 foredrag, som vi plejer.

1. Forbrydere og fruentimmere.	Gitte Bergendorff Høstbo
2. "Daisy".	Inge Bundsgaard
3. Selvmordsmord - en Luthersk plage.	Tyge Krogh
4. Bevar den danske kulturarv.	Hanne B. Stegemüller
5. Uægte børn og arme kvinder.	Michael Dupont
6. Da danskerne drog mod Brasilien.	Birgitte Holten
7. Kvindfolk og fattigfolk på landet ca. 1850.	Agnete Birger Madsen
8. Natmænd og kæltringer.	Steen Espersen

Forårsudflugt 2009. Den 13. juni kørte bussen denne gang ind til København. Der var 35 deltagere. Vi startede med at se Holmens Kirke. I starten var vejret ikke det bedste, men solen kom dog lidt frem i den efterfølgende kanalford. Derfra gik turen til Københavns Bymuseum med dets mange spændende udstillinger. En rigtig fin frokost blev derefter serveret i Kanal-Cafeen, et meget spændende sted. Efter frokost kørte vi til Brønshøj Kirkegård, hvor en dygtig guide viste rundt og fortalte om de mange specielle gravsten, der var. Turen sluttede med kaffe og lagkage på Bellahøj Kro.

Slægtsforskerdagen blev afholdt den 25. oktober i Valby Medborgerhus. Det var 18. gang, vi holdt slægtsforskerdag. Denne gang under temaet "Indvandring og Udvandring".

Et emne der altid har interesseret slægtsforskere.

Der var 3 spændende foredrag. Der var 108 deltagere, det var et passende antal. Vi havde en god og lærerig dag. Det var tiende gang i Valby Medborgerhus, hvor vi er glade for at være, da lokalerne er gode og prisen er rimelig.

Vort blad Slægt & Stavn, kører rigtig fint. Det er et spændende blad med mange gode artikler og andre nyttige oplysninger. Det bliver læst ud over hele landet. I 2009 fik vi 10.710 kr. i tilskud fra bladpuljen. En stigning på 1.342 kr. Vi håber det stadig fortsætter, selv om der tales om "krisen" mange steder. Vi ved, tilskuddet kan bortfalde, hvis der kommer en ny lovændring. Vort blad indeholder nu 36 sider. Det har en fin layout og bliver trykt i en rigtig god kvalitet. Det er et blad vi er stolte af, og vi vil bestræbe os på at holde denne standard, da vi mener det er en god måde at bruge nogle af vore penge på. Vore

medlemmer sender forslag til artikler til redaktionen, men vi har stadig brug for, at der kommer endnu flere indlæg og gode ideer fra vore medlemmer.

Vor hjemmeside kører godt igen. Vi har i det forløbne år haft en del problemer med Anetavlen, der er en del af hjemmesiden. Vi har igen været nødt til at lukke den i længere tid på grund af spamangreb, men nu er den i gang igen, så alle kan skrive indlæg på den. Bilag fra vore foredrag bliver løbende indsat under "Hent & print", så man selv kan printe det ud, man har interesse for. Den bliver brugt meget, også af andre foreninger her i landet og i udlandet. På hjemmesiden ligger også billeder fra forskellige arrangementer, der har været i foreningen. Det er vor opfattelse, at vi gennem vor hjemmeside kan hjælpe flere medlemmer og andre. Nu foregår næsten al kommunikation jo over nettet.

Kontingentet forbliver uændret denne gang. Vi fik som tidligere nævnt igen i 2009 et pænt tilskud fra bladpuljen på 10.710 kr. Et tilskud vi aldrig kan være sikre på. Slægtsforskerdagen gav et overskud på 1.243 kr., men forårsudflugten gav et underskud på 3.320 kr. Begge er de beløb, som altid kan variere lidt. Vore udgifter til administration er igen nede på et rimeligt beløb.

Bestyrelsesmøder er afholdt på skift hos de enkelte medlemmer af bestyrelsen og er derfor ikke nogen udgift for foreningen. Det er gode saglige møder, hvor vi prøver at udnytte tiden bedst muligt.

Jeg er selv utrolig glad for vores bestyrelse og vore faste hjælpere. Den er blandet sammensat, da vi alle har forskellige evner. Ved vore bestyrelsesmøder bliver alt grundigt diskuteret og planlagt. Vort regnskab kører fint på EDB, så det er blevet let at overskue og administrere. Ligeledes tak til alle, der i det daglige hjælper foreningen i dens arbejde.

Sammenslutningen af Slægtshistoriske Foreninger - SSF. Vi får i vor forening bladet Slægten 2 gange årlig. I Slægten kan vi se, hvilke aktiviteter, der foregår rundt omkring i andre foreninger, og måske tage på besøg der. Billeder fra de sidste års kurser, afholdt af SSF, ligger også på deres hjemmeside. Gennem Slægten får vi også mulighed for at se hvilke spændende kurser og aktiviteter, SSF tilbyder. Bladet Slægten og de andre gode nyttige hæfter, som udgives, er en god hjælp for almindelige slægtsforskere. SSFs hjemmeside er blevet rigtig flot, så vi håber vore medlemmer også bruger den flittigt.

Jeg takker for godt samarbejde i det forløbne år, både til bestyrelsen, vore faste hjælpere og til alle vore medlemmer. Ligeledes tak til de personer udenfor vor forening, som vi har samarbejdet med. En speciel tak til ledelsen af kirkebygningen her, som har åbnet dørene for os. Samt tak til de unge i kirken, der trofast møder op og sælger forfriskninger til os i pausen. Vi er meget taknemmelige over, at vi kan holde vore møder under disse gode forhold.

AMKT

Slægthistorisk Forening
for Storkøbenhavn

REGNSKAB FOR ÅRET 2009

	2008	2008
INDTÆGTER		
Kontingent	108.193,50	3.320,00
Abonnement	11.030,00	1.984,00
Slægtsforskerdag	1.243,00	8.759,00
Diverse indtægter	0,00	63.869,15
Renter og gebyrer	2.043,14	-9.368,04
I alt	<u>122.509,64</u>	<u>20.158,00</u>
Årets overskud	<u>10.680,43</u>	<u>14.565,27</u>
	<u>111.829,21</u>	<u>1.749,00</u>
		1.924,25
		2.194,00
		847,25
		4.245,00
		3.600,00
		2.237,25
		5.721,75
		471,00
		<u>364,00</u>
		<u>111.829,21</u>
		<u>105.410,46</u>

AKTIVER

Kontantbeholdning	944,50
Girokonto	6.749,23
Checkkonto	1.105,66
Højrentekonto	153.281,68
	<u>162.081,07</u>

Inventarliste:

Videokanon, overheadprojektor, lysbilledapparat,
lærred, forstærker, 2 PC'er, scanner samt 2 skabe.

Regnskabet er revideret og afstemt med de foreliggende bilag
Hvidovre 3.1.2010 Bent Jensen, kasserer

Bent Jensen

PASSIVER

Egenkapital pr 1.1.2009	111.105,64
Årets overskud	10.680,43
	<u>121.786,07</u>
Forudbetalt kontingent mm	40.295,00
	<u>162.081,07</u>

Medlemstal pr 31.12.2009:

476 medlemmer (heraf 62 samboende)
samt 92 bladabonnenter.

Ølspytte 20.1.2010 . Rolf Deschler, foreningsvalgt revisor

Rolf Deschler

Den kokette Fru Mortensen i Oehlenschlägersgade 13

Introduktion:

I min søgen efter min hustrus oldefar har jeg mistænkt den mand, som oldemoderen tjente hos, da hendes andet barn, Sophie Charlotte Johansen, blev undfanget, sådan som det står anført i Den kongelige Fødselsstiftelses protokol, nemlig under den 31. juli 1877, ”uægte født af Dorthe Kirstine Olsen; 10 Mdg: Brødeskov ved Lillerød hos skovfoged Carøe”. Der er ikke udlagt nogen barnefader. Erik Valdemar Carøe havde i flere år været Skovfoged i Brødeskov ved Lillerød. Han giftede sig 5. juni 1877 med Jacobine Fraas, men hans ægteskab holdt mindre end et år. Året efter blev ægteskabet opløst efter mægling fra præsten. 8 år efter havde han forladt stillingen som skovfoged og var i efteråret 1885 flyttet til København, hvor han havde indlogeret sig i Oehlenschlägersgade.

En anklage:

2. Kriminalkammerets forhørsprotokoller 1885, 25/6 – 1886, 13/12, 108 s 395 ff + 109 s 234 ff. Sag 192/86. Landsarkivet for Sjælland: Her berettes, at Erik Valdemar Carøe er anmeldt for voldtægtsforsøg af fru Elise Mortensen, Oehlenschlägersgade 13.

Lørdagen den 1. maj.

Elise Mortensen og Erik Valdemar Carøe var her til i dag indkaldt til forhør. Hun blev forklaret at hun ville pådrage sig et alvorligt ansvar, hvis hun ikke holdt sig til sandheden. Hun forklarede hvad der var hændt: At Erik Valdemar var gået uanmodet med hende ind i køkkenet og forfulgte hende ud i korridoren, hvor han havde grebet fat i hende trods hendes modstand og protester, havde kysset og krammet hende ude i korridoren og åbnet døren ind til sovekammeret, hvorefter han havde kastet hende på sengen og forsøgte, at tiltvinge sig samleje uden at det var lykkedes ham. Hun fortalte, at hun havde gjort al den modstand hun formåede, og skreget så højt hun kunne. Hun hævdede også, at der aldrig har været tale om, at han skulle bo hos dem i den nye og større lejlighed. Hun nægter på det bestemteste at hun nogensinde har tilladt ham at tage sig friheder overfor hende, og fortalte at han flere gange på en meget påtrængende måde havde søgt at komme i kontakt med hende. Han havde tidligere engang kommet ind i køkkenet og en anden gang i korridoren, når dørene stod åbne. Hun følte afsky og aversion imod ham, og har altid søgt snarest muligt at blive ham kvit. Hun kunne med god samvittighed sige sig fri for nogensinde selv på uskyldig måde at have fjaset med ham, eller på anden vis givet ham anledning til at tro, at hun kunne være tilbøjelig til at indlade sig med ham. Erik Valdemar indrømmer i et og alt sin tidligere forklaring: At de havde ligget på sengen og talt om de værelser hun ville leje ud, og om de vilkår hvorpå hun ville udleje dem. Han havde ikke afført hende hendes benklæder, ligeså lidt som hun havde gjort det mens han var tilstede. Da der blev ringet på hoveddøren rejste de sig begge. Han siddende et øjeblik på en stol og hun stående ved siden af, og det var fuldstændigt klart for ham, at da hun bad ham om at forlade lejligheden af køkkendøren, ”hvad han skyndsomt gjorde“, for hun ønskede ikke at blive kompromitteret. Han gentog på det bestemteste, at det var det rene opspind af hende, at han skulle have forsøgt voldtægt

mod hende. Det var en arbejdsmand Peder Nielsen, der havde ringet på Hoveddøren og var kommet med en besked angående flytningen. Assistent Christian Ferdinand Mortensen, fru Mortensens mand, som havde anmeldt Erik Valdemar forklarede, at han i 4 år havde været gift med Elise og har haft ubetinget tillid til hende. Han havde ikke før eller under sit ægteskab bemærket noget som kunne tyde på, at hun havde tilbøjelighed til at indlade sig med andre mænd. Da Elise og Erik Valdemar stadig begge holdt på deres forklaring gjorde dommeren den kendelse, at Erik Valdemar skulle varetægtsfængsles for at sikre sig hans tilstedeværelse under sagen, da vidner skulle indkaldes.

Torsdagen den 6. maj. Vidner var indkaldt.

Dorthea Kirstine, hørkræmmer Knudsens hustru, som boede i kælderens, fortalte hvad hun havde set og hørt. Hun var kommet med en besked fra hendes mand, og idet hun kom op til Mortensens køkkendør, så hun Erik Valdemar komme ud derfra og skyndsomt gå ind af køkkendøren til Olsens lejlighed, hvor han logerede. Da hun kom ind, så hun at Elise talte med en mand ved døren ud til hovedtrappen. Efter at han var gået fortalte Elise til madam Knudsen, hvad hun havde været udsat for, og Elise spurgte om hun ikke havde hørt hende skribe, hvad fru Knudsen benægtede. Hun havde også været med inde i soveværelset, hvor hun havde set sengen i en uordentlig tilstand og Elise viste hende ligeledes sine benklæder, som lå på sengen. Hun havde fortalt, at Erik Valdemar havde revet dem af hende. Noget efter så hun på ny anmelderen stå i gården og banke tæpper, og da hun lidt efter beklagede sig for fru Knudsen over at arrestanten opholdt sig på køkkentrappen, samt at hun ikke turde gå alene op, rådede hun hende til at gå ud og se at få fat i en politibetjent, hvad hun så gjorde, hvor hun der havde truffet sin broder. Han gik med hende hjem til Mortensen kom fra arbejde. Fru Knudsen tilføjede, at hun i 3 år havde boet i samme ejendom som Mortensens og at Elise havde et meget livligt væsen. Hun fortalte også, at der cirkulerede rygter om at Elise skulle være noget letfærdig, men hun har da aldrig iagttaget noget, der kunde bekræfte disse rygters sandhed. Hun anså det ikke synderlig sandsynligt, at Elise skulle have skreget så højt, uden at hun ville have hørt det, da hun hele tiden havde opholdt sig i lejligheden i kælderetagen. Den tjenestegørende betjent ved kriminalkammeret bemærkede at ejendommen nr. 13 i Oehlenschlægersgade er en større ejendom, der helt igennem er beboet og anser det ganske utroligt, at det ikke skulle være blevet hørt, hvis Elise havde skreget højt.

Erik Valdemar blev på ny forhørt og fastholdt sin tidligere forklaring. Han benægter ikke, at de havde ligget på sengen en lille tid og at døre og vinduer havde stået åbne og at Elise ikke ville have kunnet skribe uden at det ville være blevet hørt, enten af husbeboerne eller af personer, der gik forbi på gaden, og han havde ikke afført hende hendes benklæder, såvel som hun ikke havde afført sig dem, mens han var tilstede. Arbejdsmand Peder Nielsen, som var den, som havde ringet på hoveddøren den dag, var også indkaldt. Han havde godt nok bemærket, at fru Mortensen havde set noget forstyrret og bekymret ud, men han havde ikke gjort sig videre tanker derom. Urtekræmmer Christian Johansen, som i flere år havde boet i Oehlenschlægersgade nr. 11, der er naboejendommen havde gjort Elises bekendtskab, da hun har handlet i hans butik. Dette bekendtskab antog efterhånden en intim karakter og førte til sidst til, at Johansen nogle gange plejede legemlig omgang med Elise i sin private

lejlighed. Han besøgte hende også nogle gange, men her havde de ikke plejet omgang. Dengang var han ikke forlovet, hvorimod hun jo var gift. Efter sin forlovelse afbrød han forbindelsen. Han tror ikke, at Elises mand, til hvem Johansen stod i et venskabeligt forhold, havde nogen anelse om det. Johansen bemærkede, at Elise er af et noget lystigt temperament og er temmelig koket. Arnold pakhusassistent ved jernbanen, og hustru Jensine Franzisca Schou, som begge bor i opgangen nr. 13, var også indkaldt, og begge var tilstede. Arnold forklarede, at Elise flere gange havde kysset ham og havde opfordret ham til også at kysse hende, når han havde gjort det lejlighedsvis, havde hun klaget over. "At han ikke kyssede hende så godt, som hun kyssede ham." Han havde det indtryk af Elise " At hvis han havde villet, kunne han overfor hende have taget hvilket som helst friheder, uden at hun havde taget det ilde op".

Sophie Marie Jørgensen, hører Olsens hustru, forklarede, at hun og hendes mand opholdt sig i kælderen på den tid hvor voldtægtsforsøget skulle have fundet sted, og ligeledes Jomfruen Johanne. De anser det meget lidt troligt, at Elise ved den lejlighed har udstødt så høje skrig, uden at det var blevet hørt af nogen i huset, da Mortensens sovekammer vender ud imod gården, hvor der altid færdes, børn og voksne dagen igennem. Sophie Helene, bogholder Veischers hustru, vedtog den forklaring, som hun havde afgivet til rapporten.

Christian Mortensen blev på ny indkaldt angående den samtale, der var fundet sted imellem ham og Erik Valdemar. På spørgsmål om grunden til, at han havde indfundet sig, svarede han, at han egentlig ikke havde gjort sig klart hvad han ville, men henvendte sig under påvirkning af en naturlig forbitrelse, som var vakt af Elises meddelelse om det passerede.

Elise Mortensen blev på ny indkaldt og forklarede som tidligere og bemærkede, at hendes skrig næppe havde været så høje, idet hun havde haft vanskeligt ved at få vejret, medens hun brødes med Erik Valdemar. Hun forklarede også, at hun havde beskrevet de 2 værelser, som hun agtede at leje ud og at hun havde meddelt ham de nærmere vilkår. Hun mindes også at have spurgt ham om, hvis han ville leje det ene af dem selv ville holde det i orden. Erik Valdemar havde da ved den lejlighed spurgt hende, om hun undertiden vilde sove hos ham, hvilket hun havde svaret, Ja til for at snakke ham efter munden. Hun blev også spurgt hvorfor hendes benklæder lå på sengen, da Madam Knudsen kom tilstede, til hvilket hun svarede, at Erik Valdemar havde iturevet båndene, som da havde til følge at benklæderne, da hun stod ud af sengen, hang hende nede om fødderne og at hun ikke i det kostume kunne vise sig for nogen. Hun havde derfor lagt dem på sengen, da der blev ringet på hoveddøren. Dette var altså sket inden Erik Valdemar var gået. Hun erklærede til sidst, at hun ingensinde havde stået i forhold til andre mandspersoner end hendes mand.

Det blev hende alvorligt foreholdt af samtlige oplyste omstændigheder under hendes egen forklaring, og gjorde det noget usandsynligt, at hun nogensinde havde været udsat for et voldtægts forsøg fra Erik Valdemars side.

Dommeren afsagde derefter følgende kendelse.

Da Elise Mortensen er mistænkt for at have gjort sig skyldig i falsk angivelse, samt da det findes nødvendigt at sikre hendes tilstedeværelse under sagen, vil hun være at belægge med varetægtsarrest. Denne kendelse blev Erik Valdemar foreholdt. Og han aftrådte.

Fredagen den 14. maj 1886.

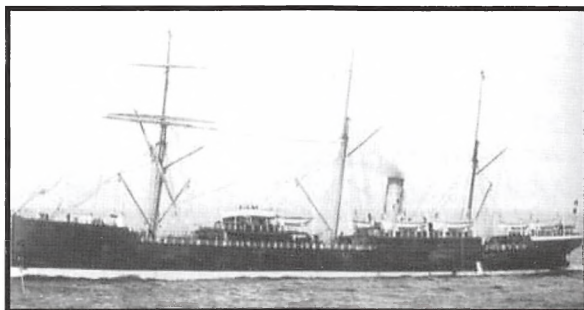
Forhør kontinueret.

Erik Valdemar tør ikke benægte muligheden af, at han i virkeligheden ved den under sagen omtalte lejlighed kan have opfattet situationen urigtig, og at anmelderen i virkeligheden ikke har været villig til at indlade sig med ham, men ved siden heraf fastholder han, at arrestantens væsen og optræden såvel ved den pågældende lejlighed, som tidligere havde haft en sådan karakter, at tiltalte troede, at hun ikke havde noget imod hans nærgående tilnærmelser, og at altså den modstand hun gjorde, ikke var alvorlig ment, men kun skete for arrestantens skyld. Han fastholdte navnlig, at han intet øjeblik havde tænkt på at tiltvinge sig samleje med hende mod hendes vilje, hvilket formentlig også tilstrækkeligt fremgår af forholdene, idet intet fornuftigt menneske kunne tænke på under de foreliggende omstændigheder at ville øve voldtægt.

Sagen sluttede den 31. maj 1886 med en påtale af samtlige.

Erik Valdemar Carøe udvandrede samme år direkte til New York.

<i>Navn:</i>	Carøe, Emil Vald.	<i>Stilling:</i>	Landmand
<i>Alder:</i>	42	<i>Bestemmelsessted:</i>	New York
<i>Kontrakt nr.:</i>	16100	<i>Forevisningsdato:</i>	2/17/1886
<i>Sidste oph.sogn:</i>	København	<i>Sidste oph. amt:</i>	København
<i>Sidste oph.sted:</i>	Kbhvn.	<i>Bestemmelses land:</i>	USA
<i>Bestemmlses by:</i>	New York City	<i>Bestemmelses stat:</i>	New York State
<i>Skibsnavn:</i>	Thingvalla		
<i>Bemærkninger:</i>	ANM: Th.	<i>IDkode:</i>	D8587C0309

Thingvalla Line

Barnet Sophie Charlotte Johansen

På gården Lykkesborg i Hårslev sogn på Fyn ses i Folketællingen 1. februar 1901 under Gården Lykkesborg mejeripigen Sophie Charlotte Johansen. Hun var født den 31. juli 1877 på den Kongelig Fødselsstiftelse, Københavns Amt.

Her på Lykkesborg tjente også landbrugsarbejderen Hans Peter Hansen. Han var født den 9. Maj 1880 i Rørup sogn i Odense Amt. Det var vel her den store kærlighed opstod og blomstrede. Den bar frugt. Året efter den 24. August 1902 blev de gift i Hårslev Kirke. Tre uger senere den 9. september 1902 i et Hus i Hårslev fødte Sophie Charlotte en lille pige, som blev døbt den 5. oktober samme år i Hårslev kirke. Hun fik i dåben navnet Vilhelmine Kirstine Hansen. Den som bar var kokkepigen Marie Andrea Niensens datter, Andrea Hansine Pedersen, som nu tjente på Lykkesborg. Elleve børn fik Hans Peter Hansen og Sophie Charlotte i alt, ikke alle nåede dog voksenalderen. Alt det her er jo så naturligt.

Hvor er Sophie Charlotte Johansen vokset op?

Hvem er hendes plejeforældre?

I Folketællingen 1891 er hun tæt på 14 år? Er der nogen der har set hende der, vil jeg være meget taknemlig for at få et lille præg om det.

Da et godt bevis er bedre end fiktion.

Nr. 542. Pige barnet Sophie Charlotte Johansen	
Født den 31. juli 1877, under Nr. 256 ^b og døbt den 5. oktober	
Udleveret den 26 Oktober 1877. —	Moderen Nr. 257 ^b
til Moderen <u>Sofie Kristine Niels</u> <u>Carls</u> i Bis' deskov ved Lille fy. ff. 9/10 68 at Drengbarer inden fra 24/5 sid 1/2 76. Hun tager i Bis' deskov som opdrager hos <u>Hans</u> <u>Lagmannsgade 37 14. Ell. i Fode</u> <u>med Peter.</u> — <u>med Vilhelms Niels i Gammel</u> <u>Løvpr. Ringsted inden Fødselsstiftelse</u> <u>for i Løvpr. Rørup Land ff. 37</u> <u>med fruens frue del i Løvpr.</u> <u>del fra Landch. hos Hoopsgade</u> <u>Hans Hansen</u> <u>Fødselsstiftelse</u> <u>med og Løve</u> <u>Hans</u>	

Udarbejdet December 2009 af

Max Hansen, 4000 Roskilde. E-mai: MaXXXmal@yahoo.dk

Efterlysning bragte smukt familiesmykke for dagen

Et smukt portrætsmykke fra 1790'erne. Det er en af de familiegenstande med en helt særlig historie, som er kommet ind fra hele landet som svar på den efterlysning, udstillingen #dinhistorie i Rundetaarn sendte ud for et par måneder siden. Udstillingen, der er arrangeret af de tre landsdækkende foreninger for slægtsforskning, er nemlig på jagt efter genstande med gode historier, der har været i familiens eje siden 1700-tallet, og som tilsammen skal fortælle en perlerække af historier fra det farverige århundrede. Udstillingen indgår som en del af programmet i den historiske festival Golden Days, der i år har fokus på netop 1700-tallet. En af dem, der har fulgt opfordringen på historie-online, er Kirsten Rosenkrantz Segelcke Hesselgren. En dame med mange navne – og med styr på, hvor hvert af dem stammer fra. Og så er der faktisk et navn mere. Kirsten Rosenkrantz Segelcke Hesselgren er nemlig født Ifversen, et navn, hun har tilfælles med sin formoder Sophie, der blev født i Nordjylland i 1775. Sophie blev gift med en ung, velhavende teolog, der ejede en stor gård, men måske var han ikke dygtig nok som landmand, måske levede ægteparret over evne – i hvert fald røg gården, og livremmen måtte spændes ind. Helt galt gik det, da ægtemanden døde og efterlod Sophie med fem drenge, hvoraf den ene var nyfødt. Og endnu værre, da hun nogle år efter fødte en lille pige uden at være gift med barnets far. Fødslen foregik i hemmelighed hos en jordemoder i Aalborg, og da der samtidig blev fundet et hittebarn i en lade i Hjørring, hvor Sophie boede, blev hun anklaget for at have født tvillinger og efterladt den ene i laden. Sagen drev dog over, og Sophies børn blev godt gift og fik selv børn, børnebørn og oldebørn. Som naturligvis så en del til hinanden. To af dem blev endda gift. Et af Sophies oldebørn giftede sig med sin mors fætter, Sophies barnebarn, og således gik det til, at Kirsten Rosenkrantz Segelcke Hesselgren kan skrive Sophie på stamtræet som både to og tre gange tipoldemor. Og af og til kan gå med smykket med hendes portræt om halsen.

Smykket er formentlig fra Sophies tid som velhavende gårdfrue, da hun var omkring 20 år. Der har engang eksisteret et tilsvarende af hendes mand, men det er forsvundet ud i slægten for år tilbage. Det smukke portrætsmykke er blandt de genstande, som man vil kunne se på udstillingen #dinhistorie i Rundetaarn fra den 28. august til den 3. oktober 2010.

Skulle der sidde andre derude, der har en spændende familiegenstand med historie, som de gerne vil låne til udstillingen, kan det stadig nås. Kontakt venligst kurator Rasmus Agertoft på r@smusagertoft.dk. Og læs mere om udstillingen på udstillingens blog <http://dinhistorie.rundetaarn.dk/>

klippet fra www.historie-online.dk

#dinhistorie

– en udstilling om danskerne og deres aner

Fra den 28. august til den 3. oktober 2010 kan du opleve en unik samling genstande, der for de flestes vedkommende aldrig før har været udstillet, fra alle dele af riget, som det så ud i 1700-tallet. Udstillingen byder også på foredrag, omvisninger og workshops, der inspirerer kommende slægtsforskere til at finde deres egne rødder. Der er foredrag og omvisninger i udstillingsperioden i Bibliotekssalen i Rundetaarn. Prisen er 40 kroner pr. gang.

Tirsdag den 31. august kl. 16.30

Tag 20 Æggeblommer og knap en Pot Rinsk Vijn – barokkens mad og spisevaner

af Bi Skaarup. 1700-tallets første halvdel blev en overgangstid fra middelalderens og renæssancens tunge og krydrede mad til et fransk inspireret, men dog dansk baseret køkken. Man begyndte i langt højere grad at værdsætte havens frugter, mange og ofte eksotiske grønsager og ikke mindst de grønne urter, som i stadig større grad kom til at erstatte den voldsomme brug af de mange tørre krydderier, som er så typisk for århundrederne før. Maden og måltidet fik nu en ny dimension.

Torsdag den 2. september kl. 16.30

Bag kirkens mure i 1700-tallet af Jesper Vang Hansen

Kirkevæрге, klokker, over- og undergraver, bælgentræder og organist. Det er personer, der ofte bliver overset, når historien om Trinitatis Kirke skal fortælles – til trods for at de havde en helt central rolle i menneskers hverdag. Jesper Vang Hansen vil fortælle om kirkepersonalet, pesten i 1711, branden i 1728 og begravelserne. Foredraget begynder i Bibliotekssalen, hvorefter der er omvisning i kirken og besøg i kirkens krypt.

Tirsdag den 7. september kl. 16.30

Peter Schiønning's dagbøger af Jakob Seerup

Søofficeren Peter Schiønning (1732-1813) er blandt de danskere i 1700-tallet, som vi ved aller mest om. Han efterlod sig enorme mængder dagbøger, breve, manuskripter, regnskaber og andet materiale, som alt sammen blev gemt for eftertiden, da det blev indleveret til Universitetsbiblioteket efter hans død. Museumsinspektør Jakob Seerup fra Orlogsmuseet, viser, hvor meget det er muligt at finde ud af om en enkelt person og hans familie, når man har samtlige kilder bevaret. I krypten under koret i Trinitatis Kirke lå Schiønning's familie begravet. I forbindelse med foredraget vil der blive mulighed for at se krypten.

Torsdag den 9. september kl. 16.30

Bag om genstandene Helt almindelige danskere har lånt deres fantastiske, forunderlige familiegenstande fra 1700-tallet til udstillingen #dinhistorie. Mød tre af de mennesker, der har lånt deres familiegenstande ud – og som kan et væld af gode historier, de slet ikke kan lade være at fortælle.

Tirsdag den 14. september kl. 16.30

Bag Rundetaarns mure i 1700-tallet af Jesper Vang Hansen

I 1700-tallet var Rundetaarns sneglegang adgangsvej til både universitets observatorium på toppen af tårnet og Universitetsbiblioteket på loftet over Trinitatis Kirke. Her færdedes personer med vidt forskellige ærinder: Studenter var på vej til boghylderne, styrmanden kom med navigationsinstrumentet under armen på vej op til observatoriets instrumentmager, og også dengang var de mange »turister« et livligt indslag i dagligdagen. Foredraget omfatter også en omvisning.

Torsdag den 16. september kl. 16.30

Omvæltningens tid af Kirsten Sandholt

Det store skred, der skete i tænkningen i 1700-tallet, fik betydning for helt almindelige menneskers konkrete hverdag. Med udgangspunkt i mennesker, der har haft tilknytning til Trinitatis Kirke og Rundetaarn, vil sognepræst Kirsten Sandholt kaste et blik ind i, hvordan man tænkte og opfattede verden i omvæltningens århundrede.

Tirsdag den 21. september kl. 16.30

Rasmus Nyerup – foden inden for biblioteksdøren af Rasmus Agertoft og Kristian Bugge

Historien om Rasmus Nyerup er den utrolige historie om en stavnsbunden bondesøn fra Fyn, der ender som indflydelsesrig kulturpersonlighed i København. Den udvikling havde han ikke klareret uden de rette forbindelser, som blandt andet hjalp ham til en karriere inden for biblioteksverdenen, der blev basen for alle hans mange forehavender. Han var for eksempel med til at lægge grunden til National-museet. Foredraget ledsages af musik fra den fynske spillemand Rasmus Storms nodebog spillet af violinisten Kristian Bugge.

Torsdag den 23. september kl. 16.30

Det sagde hun også i 1700-tallet – om sex i oplysningstiden af Historiker Thomas Oldrup

Sex var en ganske naturlig del af livet og omgangsformen blandt mennesker – høj som lav – i 1700-tallet. Der blev ikke lagt ret mange fingre imellem i et århundrede, hvor kurtisering af kvinden var trendy og i højsædet. Thomas Oldrup fortæller om seksuel praksis i 1700-tallet på baggrund af sin undersøgelse af 10 mænds dagbøger og samtidige erindringer.

Tirsdag den 28. september kl. 16.30

Livets fester – fra vugge til grav af Charlotte S.H. Jensen

Fødsel, vielse og død er livets fikspunkter, som man finder i kirkebøger og i slægtens erindring. Hvordan er disse tre store overgangssituationer blevet markeret gennem tiderne? Og hvad er baggrunden for mange af de skikke og forestillinger, som vi har i dag?

Torsdag den 30. september kl. 16.30

Klokkeren Søren Matthiesens datter som slægtshistorisk knudepunkt af Anton

Blaabjerg. Datteren til den kendte klokker ved Trinitatis Kirke, regnebogsforfatteren Søren Matthiesen, gjorde sin lykke på lagnerne, var en rigtig golddigger og avancerede socialt via tre ægteskaber. Mette Marie (1694-1770), som hun hed, blev først gift med en håndværker, derpå med en officer og sidst med en tapper admiral, der blev stiftamtmand.

Hendes sønnedatter grundlagde Holmegård Glasværk og var svigermor til forræderne fra 1848, hertugen af Augustenborg og prinsen af Nør. Førstnævntes sønnedatter blev den sidste tyske kejserinde og stammor til nutidige kronede hoveder i både Spanien og Sverige!

Læs det fulde program på www.ssf.dk

The Danish Immigrant Museum.

Lørdag den 25. Sept. 2010.

Ekstra foredrag i Ballerup.

<http://www.danishmuseum.org/>

The Danish Immigrant Museum
AN INTERNATIONAL CULTURAL CENTER

Select a Language

Find us on Facebook

► Volunteer ► Employment ► Contact Us

About Us Visit Danish Culture Exhibitions Collection Library & Genealogy Members Giving Special Events Gift Shop

Celebrating Danish America
The Danish Immigrant Museum explores the unfolding experiences of Danish immigrants, their descendants and Danes living in America.

VIDEO
Discovery: A Story of Shared Heritage

JOIN OUR E-NEWSLETTER

HOURS & ADMISSION

Featured Event
National Danish Performance Team touring the
National Danish Performance Team announces an exciting

Internet

Husk at se videoen på deres hjemmeside

De drog til Amerika . . . og hvad så?

Slægtsforskningsleder ved The Danish Immigrant Museum i Elk Horn, Iowa, USA, bibliotekar Michele McNabb holder en heldags workshop om de kilder og metoder, der kan tages i brug for at finde udvandrede slægtninge og deres efterkommere i USA, og fortælle om hvordan deres liv artede sig i det nye land. Mødet vil blive holdt i vores sædvanlige lokale i Mormonkirken i Ballerup Centret. **Medlemmer har første ret til adgang**, derefter er gæster velkomne. **Tilmelding nødvendig til Lena Sørensen**, E-mail: sfs.lenas@gmail.com
Frist for tilmelding er 1. september for medlemmer. Foredraget er på dansk.

Første foredrag kl. 10.00-12.00

Et overblik over den danske indvandring og udbredelse i USA, hyppige problemer der opstår, når man vil forske i danske indvandrere f.eks. navneændringer og misforståelser. Desuden om indvandringsskilder, folketællinger, samt de vigtigste civile kilder og kilder fra trossamfundene, der oplyser om fødsel, ægteskab og dødsfald.

Andet foredrag kl. 13.00-15.00

Land, stat og amt, kilder på de forskellige administrative niveauer der giver oplysninger om jordbesiddelse, militærdeltagelse, boskifte og retslige handlinger, erhvervelse af amerikansk statsborgerskab, samt biografiske kilder.

Tredje foredrag 15.30-17.00

En 'case study' om én udvandrers families skæbne i USA og de kilder hvori de fandtes, samt et overblik over de vigtigste arkiver for dansk indvandrerforskning i USA, bl.a. The Danish Immigrant Museum.

Og lidt baggrund:

Bibliotekar Michele McNabb har været ansat ved The Danish Immigrant Museum siden 2002. Hun har M.A. i skandinaviske sprog og i litteratur fra University of California-Berkeley, hun har læst på Århus Universitet, og har været slægtsforsker i over 33 år. Hendes morforældre udvandrede til USA fra Næstved egnen og Helsingør i henholdsvis 1887 og 1903.

Nebraska Howard Special Precinct

DEPARTMENT OF COMMERCE AND LABOR BUREAU OF THE CENSUS
THIRTEENTH CENSUS OF THE UNITED STATES: 1910

NAME OF INCORPORATED PLACE

ENUMERATED BY ME ON THE 21

48101 Census 1910a census.jpg @ 66.7% (RGB)

48101	Olaf Fred	Head	78	52	78	19	Denmark	Denmark	Denmark
	Olga	Wife	77	48	77	14	Denmark	Denmark	Denmark
	Anna	son	77	17	77	5	Nebraska	Denmark	Denmark
	James	son	77	16	77	8	Nebraska	Denmark	Denmark
	Clarence	son	77	14	77	8	Nebraska	Denmark	Denmark

AMKT

Overspil dine gamle kassettebånd til computeren eller CD/DVD.

For omkring 30 år siden rejste jeg rundt i landet for at besøge min fars og mors fætre og kusiner, for at tale med dem om, hvad de kunne huske af data og historier om vore fælles forfædre og deres liv. Med på rejsen havde jeg en lille almindelig bånd-optager, som man brugte dengang.

Jeg har samlet rigtig mange spændende optagelser. Blandt andet kan jeg nævne min fars fætter, der sejlede som styrmand på et skib, der blev torpederet under Anden Verdenskrig. Han fortæller om den grimme oplevelse det var, men også om hvordan de fik deres skibskat og dens killinger med ned i redningsbåden. Katten havde imidlertid ingen ro, den ville tilbage til skibet, den manglede en killing, så den måtte op på skibet igen og kom heldigvis tilbage med sin sidste killing. I de senere år er jeg så begyndt at besøge nogle af børnene til dem, jeg dengang besøgte. Med har jeg de optagelser, som jeg dengang optog.

Det er ikke mange, der har deres forældres stemmer på bånd. Det vækker glæde og mange gode minder. Med har jeg selvfølgelig også de billeder, jeg har samlet af familien og indsat til scrapbøger i Ancestral Quest 12,1 programmet.

I mellemtiden har jeg overspillet de gamle bånd til computeren, og derfra lavet kopier på CD eller DVD'er.

Jeg har på nettet på denne adresse <http://www.techhaus.dk> fundet en lille båndafspiller med USB-ledning. (ca. 625 kr.) så jeg ved hjælp af det medfølgende program kan overspille de gamle kassettebånd direkte til min computer.

Det tager lidt tid, men det lykkes ganske godt.

AMKT

Slægtsforskerdag 2010

Slægtshistorisk Forening for Storkøbenhavn

**Tema: Fra jord til bord –
1700 og 1800 tallets fødevarekæde.**

Lørdag den 23. oktober 2010

Valby Kulturhus, Valgårdvej 4, 2500 Valby

PROGRAM

For slægtsforskerdagen 23. oktober 2010.

- Kl. 09.30 Velkomst, indledning og praktiske oplysninger.
(Morgenkaffe med brød)
- Kl. 09.40 **"Årets gang på mark og i stald"**.
Rikke Bengtha Ruhe. Museumsinspektør, Frilandsmuseet
Bønder har altid været afhængige af årstiderne, og bondens år fulgte årstiderne ganske tæt. Men ikke blot på mark og i stald var årstidernes vekslen og den dermed skiftende takt i arbejdsopgaver opgaver tydelige – også gilder, fejring og højtider tog farve af sæsonerne. Efteråret var en rigelig høsttid med julen som et absolut højdepunkt, for da var spisekamre, fadebure og kornsække stadig fulde. Påske og forsommeren kunne være mere mager, indtil man igen fik grøde og vækst i alt det levende. Bondens år og de forskellige årstidernes pligter og arbejdsprocesser beskrives – for både husbond og madmoder.
- Kl. 10.40 Vi stiller spørgsmål (Kaffekanderne ud).
- Kl. 11.20 **"Forsyningen til byerne"**. *Jakob Ingemann Parby, Museumsinspektør, Københavns Museum*. Hvordan var forholdet mellem land og by, bønder og borgere i 1700-tallets multikulturelle stat og hvordan tilførtes hovedstaden sine ressourcer i form af bl.a. fødevarer, vand, kaffe og byggemateriale i perioden? Foredraget sætter fokus på de mange forskellige forbindelser, der var mellem København og det omgivende land, på infrastrukturens udvikling og ikke mindst på de voksende internationale relationer, som byens status som magtcentrum og havneby var med til at skabe. Følg f.eks. kaffens vej fra Indonesien eller Sri Lanka til Københavns kaffehuse og videre til de ammer, der som regel hyredes fra bondefamilier i omegnen af byen.
- Kl. 12.20 Vi stiller spørgsmål.
- Kl. 12.30 Frokost: Maden hentes ved en buffet i forhallen, og tages med tilbage til spisning i Teatersalen + Kaffe
- Kl. 14.00 **"Bordets glæder på land og i by"**. *Inge-Mette Petersen, Frilandsmuseet*. I mange århundreder boede hovedparten af den danske befolkning på landet. De var bønder – selvforsyning var nøgleordet, og maden har været ensformig og ikke lige nærende. Derfor blev livets og årets fester en kærkommen lejlighed til at slå sig løs. Jul og høst havde deres særlige traditioner, hvortil hørte bestemte retter, og barnedåb,

bryllup og begravelse var ofte store fester, der kunne vare i flere dage. Sådan var det i mange år, men med industrialiseringen og flytningen fra land til by skete der også ændringer i kosten. Senere bliver brændekomfuret almindeligt, kødhakkemaskinen blev hver mands eje, og leverpostej og frikadeller kom på bordet hos både høj og lav. Selvforsyning spillede ikke længere så stor en rolle, man kunne købe sine råvarer. Jeg vil i dette foredrag se nærmere på bondens daglige kost gennem året. Desuden vil jeg give et eksempel på et måltid, som det kunne forme sig i de øverste cirkler af samfundet omkring 1790, og dermed give et indtryk af den kolossale standsforskel, som var en del af livet.

Kl. 15.00 Vi stiller spørgsmål.

Kl. 15.15 Afslutning.

Billedtekst: *Høhøsten var en af forsommerens vigtige arbejdsopgaver. En god høhøst gav rigeligt med vinterfoder.*

Foto: Anker Tiedemann

AMKT

Tilmelding til Slægtsforskerdag d. 23. oktober

2010. Senest 1. september 2010

til: A.M. Krogh-Thomsen, Hedebyvej 5, 3650 Ølstykke

Send gerne din tilmelding snarest, så er du sikker på en plads. Pris. kr. 185.-
+ evt. frokost kr. 100.- (Drikkevarer for egen regning)

NAVN _____

GADE/NR _____

POSTNR. _____ BY _____

TLF. _____ FROKOST: ____JA / NEJ ____

Tilmelding først bindende for foreningen, når betalingen er indgået.

Tilmelding kan også ske på foreningens hjemmeside på adressen:

<http://www.genealogi-kbh.dk/foreningen/skrivtil.htm>

*Fra
Frilandsmuseet
i København.*

Foto AMRST

Verdens længste kærlighedshistorie

Da jeg fordybede mig lidt i min slægtsforskning omkring min morfars far, fandt jeg, at hans hustru havde en meget interessant og omtalt søster, hvis livshistorie måske kan interessere flere slægtsforskere.

De to søstre indgik i en søskendeskare på 7 børn. Forældrene var Pehr Mattisson, født den 8. november 1811 i Värmö sogn, Billeberga og Karna Pehrsdotter, født den 14. november 1811 også hun i Värmö.

Min morfars fars svigerinde døbtes Bothilda Pehrsdotter og var født 16. juni 1850 i Värmö sogn. Hun giftede sig den 12. april 1876 i Billeberga kirke med Nils Peter Jönsson født den 29. december 1850 i Rönneberga sogn, Asmundtorp. Pastor Johan Olof Quiding foretog vielsen.

Begge kom fra gamle landbrugsslægter, Bothilda fra Värmö og Nils Peter fra Rönneberga. Deres forældre var derfor velbærgede af den skånske æt som havde penge på kistebunden, som ærligt og redeligt var nedarvet gennem århundreder. De kunne derfor købe sig en gård i Lilla Härstad, Tofta sogn. Her kunne de i næsten 40 år udføre deres livsværk som landbrugere. De holdt sig til fem-seks køer, grise, høns og frugtbare agre.

Bothilda og Nils-Peter fik 3 børn, Johanna som fødtes 1877 og døde 1954, 77 år gammel. Elin som fødtes 1879 og døde 1886 af difteritis bare 7 år gammel samt Betty som fødtes 1882 og døde 55 år gammel i 1937. Johanna var det eneste af børnene, som blev gift. Hun fik 10 børn, som alle blev voksne. Nils Peter var med i både skolebestyrelsen og menighedsrådet. År 1914, da de begge var 64 år, havde de fået nok af sliddet ved ploven og malkningen. De solgte gården og købte et hus i Asmundtorp men trivedes aldrig rigtigt i det. Der var et stort bulder på den anden side af jernbanebommen, sagde Botilda altid. Efter nogle år flyttede de ind i et bedre hus nær kirken ud til byens hovedgade. Her trivedes de og blev der livet ud.

**År 1890 Nils Peter og Bothilda var 40 år.
Johanna 13 år og Betty 8 år**

Bothilda og Nils-Peter begyndte at blive kendte omkring 1950 da de begge fyldte 100 år.

Der var mange avisartikler om parret, som allerede da benævnedes som Europas og måske verdens ældste ægtepar. På 100 årsdagen fik parret fra kong Gustav V et telegram, som blev rammet ind og hængt op på væggen. Skolebørnene i Asmundtorp hyldede dem med sang og præsten Josef Hartler kom på besøg. Både Bothilda og Nils-Peter var friske og raske selvom hørelsen begyndte at blive dårlig. Nils-Peter plejede at tage sig en spadseretur i formiddagstimerne, hvis vejret ikke var alt for dårligt. Hver lørdag gik han til naboen, barberen Artur Forss for at blive barberet.

År 1925 – begge 75 år gamle

Flere aviser lavede reportager om parret bl.a. Nordvästra Skånes Tidning den 9. april 1949, for siden at følge det op hvert år. Avisen SE havde en reportage om parret i udgaven den 10. april 1950.

Hjemme hos Nils-Peter i Asmundtorp på 100-års dagen den 29 december 1950. Bothilda er fyldt 100 år et halvt år før.

Omtalen af det gamle par spredte sig endog udenlands og flere aviser i Tyskland og Frankrig havde reportager om dem. Den franske avis L' Aurore havde den 18. marts 1952 to billeder af det svenske par og artiklen "Verdens længste kærlighedshistorie" på sin forside.

Den 12. april 1951 var en stor dag. Da fejrede parret Jönsson deres 75 års bryllupsdag. Egentlig skulle det kaldes jern- eller atombryllup, men præsten syntes ikke, at det var fint nok og da der i en af hyldesterne fra udlandet stod kronjuvelbryllup, syntes han, at det var bedre.

Dette lagde Landsmålarkivet også mærke til, og efter afstemning med præsten lanceredes dette som benævnelse på 75 års bryllupsdag.

1951 - 101 år gamle

I hele verden blev der i aviser gjort opmærksom på de følgende bryllupsdage og fødselsdage. Det hændte ofte, at et ugeblad fra USA, Frankrig eller et andet land trillede ned i brevkassen med et helsidesbillede af Asmundtorpsparret. På trods af at man ikke havde nogen slægtninge i Amerika, havde man hørt og læst om parret, så til julen 1950 kom der en kærkommen pakke med kaffe og risengryn fra en ukendt beundrer.

Nils-Peter var meget snaksom og kunne berette mange minder. Blandt andet om nødåret 1868, da der i hele sommeren ikke kom nogen regn i Asmundtorp før i slutningen af september. Der blev næsten ingen høst, men i stedet blev engene så gode, at kreaturerne kunne gå på græs indtil slutningen af november.

Den 12. april 1953 fejrede de deres 77 års bryllupsdag og kun 13 dage senere døde Nils Peter. På dagen en måned senere den 25. maj døde Bothilda. Begge blev 103 år gamle.

I Bothilda og Nils Peters livstid sad ikke mindre end fem Bernadottekonger på tronen. Den ene af disse, som Nils Peter havde truffet på nært hold, var Oscar II, da han var med på de tilbagevendende jagter på Ven.

Oplæg til denne artikel er fundet dels gennem beretninger og fotos fra mine slægtninge, dels gennem artikler i aviser mellem 1949-1953, avisen SE fra 1950 samt Folk og Bygd 2004-1.

Hvis nogen af læserne har berøringsflader med mit par, så hører jeg gerne fra jer.

Lennart Magnusson
Sjövägen 3
S218 71 Bunkeflostrand

*Oversat af Gyda Mølsted fra en artikel i Malmö Släktforskarförnings medlemsblad
ANGRIPEN*

Et dementi

I forrige nummer af Slægt og Stavn var der en artikel om Arkivsikkerhed, som jeg var forfatter til.

Desværre kom jeg til at viderebringe en formodning om, at de Sydgrønlandske arkivalier var sikkerheds fotograferet af mormonerne. **Det er desværre ikke sandt.**

”Hans Hedtoft” var jo synkefri (ligesom ”Titanic”), så det blev anset for overflødigt. Ifølge landsarkivar Sune Dalgaards notater var der sommeren 1958 følgende kirkebøger i det tabte Det sydgrønlandske Inspektoratsarkiv*:

Julianehåb 1778-1811, 1817-24, 1826-29, 1844-62, 1850-62, 1872-87; kommunionbøger 1833-49, 1849-74, 1875-1901; missionsprotokol 1780-1872. Lichtenau 1774-1843.

Frederikshåb: 1768-95, 1797-1823, 1827-64; missionsprotokol 1762-1871.

Godthåb: 1792-1812, 1826-27, kommunionbøger 1864-74, 1874-84, missionsprotokol 1767-92, 1832-49, 1844-67.

Sukkertoppen: 1775-92, 1796-1827. Flere ikke registrerede kirkebøger fra Sukkertoppen og Holsteinsborg.

Beklager
Flemming Kobberøe Skov

*Note 5 i ”Personalhistoriske kilder i grønlandske arkiver” af Kirsten Elisabeth Caning i Personalhistoriske Studier, Samfundet for Dansk Genealogi og Personalhistorie 1879-1979 Jubilæumsskrift redigeret af Hans H. Worsøe.

Slægtsforskning kan også være nyttig...

I september i fjor blev jeg pludselig ringet op af Britta, min jyske kusine på mødrene side, som jeg ikke har set siden 1991 – bortset fra ved begravelser i familien. Så det var rigtig spændende at udveksle minder fra dengang og fra de sommerferier, vi holdt sammen med min mors familie, da vi var børn.

Nå, men anledningen var ikke kun hyggesnak, desværre. En af Brittias to voksne døtre havde kontakt til en genetiker, fordi hun følte, at der havde været påfaldende mange kræfttilfælde i familien. Britta har været under kemobehandling, men er gudskelov rask nu. Begge Brittias forældre døde af kræft, og hendes datter var ved at være betænkelig på egne og sine døtres vegne. En genetiker var derfor gået i gang med en vurdering af kræftrisikoen. Derfor ville Britta vide, hvordan det var med kræfttilfælde i min del af slægten. Desuden efterlyste hun data på slægtens medlemmer til brug for genetikeren, som skal ind og kigge hvert enkelt dødsfald igennem.

Min far og min mor døde begge af kræft – da det er min mors gren af familien, er han ligegyldig i denne sammenhæng.

Min mor har gjort et stort forarbejde med sin slægt. Takket være det kunne jeg udarbejde en oversigt over Brittias (og min) mors søskende og deres ægtefæller samt de børn, der var kommet ud af det. Jeg anbefalede også Britta at kontakte endnu en kusine og en fætter i den anledning – jeg ved ikke nok om dem. Med undtagelse af min fætter i Skælskør har de alle valgt at slå sig ned i Jylland, og jeg har ikke fået besøgt dem, når vi har været på de kanter. Jeg havde ikke selv tænkt i de baner, men efterhånden som jeg fik fundet oplysninger frem, blev det lidt uhyggeligt også for mig: påfaldende mange var døde af kræft – eller også havde jeg mistanke om, at de var det. Da min mor var 3 år gammel, døde hendes storesøster i en alder af 12 år, vistnok af leukæmi. Hende havde jeg som den eneste kendskab til, og kun via min mors notater – andre af hendes søskende har jeg nået at møde, inden de døde af en eller anden form for kræft.

Da Britta kontaktede mig, lå en af vores fætre dødssyg på et hospice – også ramt af kræft. Han er død i mellemtiden. Så det er tæt på. Men gudskelov og heldigvis er der ingen tegn på kræft hos mig og mine søskende og næste generation. Jeg var ellers ved at blive lidt bleg... Men sammen med de to andre kontakter og oplysningerne fra mig fik Britta efterhånden stykket hele familien sammen med fødsels- og dødsdatoer. Jeg blev også lidt klogere ved at få nogle oplysninger fra Britta på de familiemedlemmer, jeg vidste for lidt om. Det gik videre til hendes datter og genetikeren. Og så trængte Britta og hendes mand ellers til en velfortjent ferie væk fra det hele.

Nu er de så kommet tilbage med fornyede kræfter, og jeg har fået en foreløbig tilbagemelding:

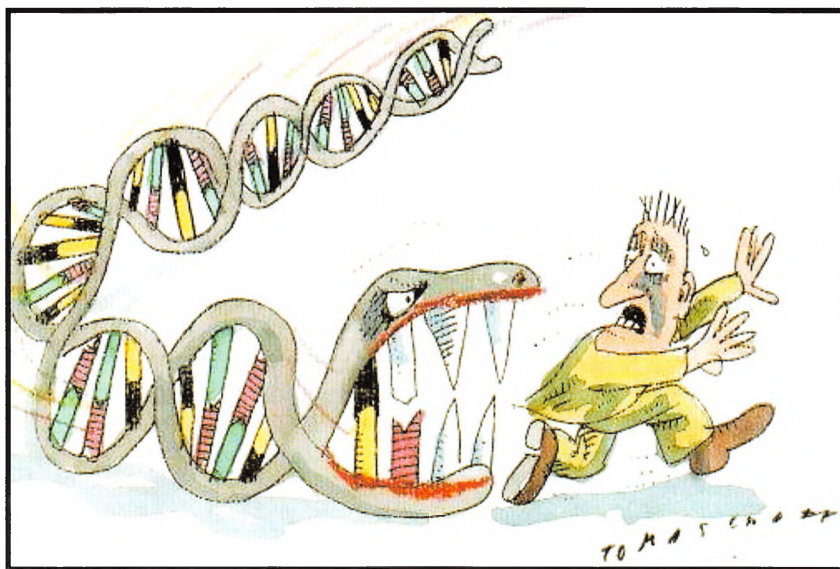
Genetikeren har sagt tak for det store forarbejde jeg og mine to kusiner har gjort. Det har alt i alt sparet hende for et par måneders arbejde. Der er ingen tilbage af forældre-generationen, så det kunne vanskeliggøre udredningen med andenhånds- eller tredjehånds oplysninger. Sagen stod på det tidspunkt fifty-fifty. Derfor ønskede genetikeren uddybende oplysninger omkring Liselotte, vores kusine, som døde i 2007. Liselotte var datter af den eneste bror i forældre-generationen, som har fået børn. I det tilfælde kan generne for brystkræft nemlig springe broderen over og gives videre til en datter!

Derfor kontaktede Britta Liselottes bror i Skælskør og fik en rigtig lang snak med ham. Resultatet var dels Liselottes dødsdag, som jeg ikke kendte, og dels en bekræftelse på, at hun var død af kræft i bugspytkirtlen. Det går genetikeren så videre med nu.

Men heldigvis er der også kommet noget positivt ud af det: Takket være de personer, Britta efterhånden har talt med, er vi gået i gang med at samle resten af fætter/kusineflokken til en fætter-kusinefest i år, før det er for sent at ses igen. Det var der megen stemning for.

Sidste opdatering inden denne artikel er også positiv. De kan ikke finde nogen sammenhæng eller mønster i tilfældene, og det tyder på, at familien "bare" har været uheldig og er blevet ramt af mange typer kræft. Men de ældste journaler rummer ikke de oplysninger, som kan fastslå genet for brystkræft. Selv var jeg blevet mere bevidst om de mange kræfttilfælde i slægten og var begyndt at tænke på, om og hvordan det er arveligt. Men nu kan vi heldigvis slippe af igen.

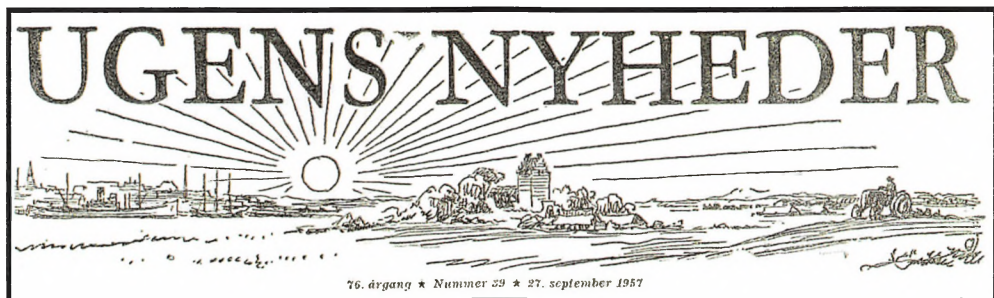
Af Erling Dujardin

En Grevelig Hovmester

Af Viggo Bitsch

redigeret og kommenteret af Flemming Kobberøe Skov

De fleste lærere må efter deres dimission igennem nogle vandreår som vikarer og hjælpelærere. Undertiden kan disse år være lange og trange nok, og det er vist sjældent at denne tid står for dem i særlig glans, som vandreårene tit gør det for mangen håndværksmester, når han mindes dengang, han var den glade, farende svend.

Men der er sagtens undtagelser: Ikke mange vil dog have haft sådanne kår som den unge huslærer og hovmester på Tranekær, *John Hansen*. Ja, det er vel også disse ikke helt almindelige forhold, som han kom til at leve under, der får ham til at føre dagbog i denne tid. Det efterfølgende bygger væsentligt på disse optegnelser.

John Peter Hansen er født 15. september 1868 i Søborg, Åstrup sogn, på Falster som søn af møllersvend Christian Hansen og hustru, Ane Pedersdatter.

Som dreng faldt han ned af en gyng og slog sin ryg, så han i meget lang tid måtte ligge til sengs. Ryggen blev aldrig helt stærk, så han kunne tåle hårdt legemligt arbejde, og den velbegavede dreng blev så holdt til bogen og tog præliminæreksamen 1886.

[Lægens og redaktørens bemærkning: Drengen havde knogletuberkulose og i faldet er nogle af ryghvirvlerne braset sammen. Derfor det lange sygeleje. Han var for altid noget skrutygget og det var muligvis tarmtuberkulose han døde af i en tidlig alder (1907, 39 år)]

Han virkede derefter ved en pigeskole på sin hjemegn og uddannede sig samtidig således, at han tog lærereksamen på et år fra Skårup seminarium 1890 med 1. karakter.

Derefter fik han stillingen på Tranekær slot, Langeland, hos lensgreve Ahlefeldt-Laurvig som huslærer og hovmester for dennes yngste søn, grev Hans.

[Han fik først stilling som huslærer hos købmanden i Tranekær. På en spadseretur mødte han Greven, som sagde at han havde hørt at han var en dygtig lærer. Derfor skulle han komme til middag på slottet, så Grevinden og grev Hans kunne hilse på ham. "Men jeg har ikke nogen smoking" måtte John Hansen indrømme. "Her", sagde Greven, og tog sin lommebog frem og skrev noget. "Gå hen til skrædderen og få syet en smoking, så venter vi Dem på lørdag".]

I de 5 år han virkede i denne stilling, hørte han til familien og deltog i selskabelighed og rejser. Vintermånederne tilbragtes i regelen i København, og dagbogen fortæller meget omhyggeligt om kirkegang (hos Skat Rørdam i Holmens kirke, pastor Fenger i Garnisons kirke o. a., i regelen er der givet et lille resume af prædiken) og teateraftener, hvor han - ofte i selskab med sin elev - så stykker som Elverhøj, Der var engang, Marie Stuart, Macbeth, Svend Dyrings hus, Den politiske kandestøber o.s.v.

Også her giver han ofte en kort redegørelse: Det kgl. Teater opførte Maria Stuart (Schiller). En gribende tragisk handling, virker således på publikum, at man (jeg) med magt må holde bevægelsen tilbage. Særlig skøn er scenen, hvor Maria S. befinder sig i den fri natur uden for sit fængsel og hilser skyerne, »der drager til hendes fædreland«. Ligeledes hendes møde der med Elisabeth - - I det hele søgte han at få noget at se og høre, som kunne have betydning for hans udvikling. Han er også med ved en basar: -Et marked afholdtes i Koncertpalæet til fordel for friskolebørns bespisning. De kongelige og adelige stod i spidsen, og arrangementet var storartet. Hans og jeg var der den sidste aften. Vi købte et askebæger og roser hos prinsesse Marie, der stod i en blomsterbod. Der indkom 25.000 kr. netto.

Tidligt om foråret rejste han gerne med den unge greve til Lundsgård ved Kerteminde: - Ret et dejligt sted. Her er så fredeligt og stille, og sidder man ved vinduet i dagligstuen og ser ud over det stille vand, hvor solens stråler leger, glemmer man helt øjeblikket. Men på Tranekær slot er han mest hjemme. Han læser med sin elev, som han er meget glad for. Dog, rejser og selskabelighed giver adskilligt afbræk i timerne, så den samvittighedsfulde hovmester undertiden er noget urolig for sin elev. Men når timerne er forbi, går han sammen med denne på tur i den dejlige park, og der noteres i dagbogen: 17. april 94. Da Hans og jeg i dag var i fasangården, så vi en bøg med flere udsprungne grene. Et par dage i forvejen har man fået nye kartofler. Det skyldes dog næppe det tidlige forår, men Tranekærs dygtige gartner. Også om vinteren vandrer de: - Den 8. december plukkede Hans på en spadseretur fire tusindfryd i en grøft, de så nok så kække ud i frosten.

Men om sommeren cykler de, hvilket var en meget mondæn sport dengang. Med stolthed noteres han, da de første begyndelsesvanskeligheder er overstået: - I 35 minutter kørte jeg 1 mil ad Lindelse til. Det sidste stykke vej fra Nordenbro var meget dårligt, jeg kørte i grøften to gange, heldigvis uden at komme til skade, hverken jeg selv eller maskinen; I sommertiden sejlede man med »Gæa«. Skibet lå f.eks. ved Langelinie, da kronprins Frederik (VIII) holdt sølvbryllup. På redens lå flere store fremmede krigsskibe, som var kommet i den anledning: - Festdagen var der illumination, storartet, det hvislede med raketter, som sprang, og tusinder af stjerner skinner et øjeblik - guldregn, kulørte lamper og lygter strålede alle vegne, særlig flot var »Dannebrog«, »Polarstjernen« og »Sachsen«. Fra

morgenstunden havde skibene været prydet med flag fra øverst til nederst. Jeg råbte hurra for de kgl. Herskaber, der kørte forbi ved Langelinie, ledsaget af Hestgarden. Turen fortsættes denne sommer nordpå langs den svenske kyst. - Kullens mægtige klipper ses mere og mere træde frem; ja, imponerende er de, mere vilde og højere end Møens klint, disse forrevne mørke granitmasser. Yderst på pynten øjner vi fyrtårnet.

De nærmer sig nu Varberg. - På høje klipper ved Varberg, højt over Byen ligger Varberg fæstning, der nok ser ud til, at mere end een feltherre som Daniel Rantzau og Frants Brokkenhus kunne løbe deres pander mod der og få dem brådne! »Men kongen mod Varberg red«, ja, danske minder, desværre ofte om strid, blodig krig, mellem Danmark og Sverige dukker frem i disse gamle grænselände. Jo, den unge Skårupseminarist med 1. karakter kan nok sin historie. Men videre går rejsen. Nu styrer »Gæa« mod Gøteborg. »Der blæste en storm udi Kattegat«. Ja, storm var det vel ikke, men bølgerne ginge så høje, og jeg begyndte at mærke den gyngende bevægelse også hos mig selv. Nå det gik, ret godt, ja engang imellem, når det blev for hårdt, måtte vi standse med læsningen og gå op for at få lidt frisk søluft ind til at holde det flydende nede med. Vi havde lods hele vejen fra Helsingborg, skiftede ved de forskellige stationer. Hvor var det interessant, da de svenske skærgårde begyndte nogle mil fra Gøteborg. Store stenblokke, små og store øer, sten og atter sten, snart adskilte, snart forenede enten over eller under vandet; men mellem disse øer er dybt vand, man glider stille ind derimellem.

I lavningerne ligger et hus eller et badested, omkring hvilke så flere huse flokkes. Dampere farer ud og ind mellem klippeøerne, som kom de fra hemmelige rum eller inde fra land. Endelig dukker Elfsborg frem på en klippeø, et minde om Tordenskjolds glimrende bedrifter, i hvilke også dette navn er indflettet.

Hvor er Gøteborg dog en mærkelig by, langs elvens udløb ligger byen, men ikke egentlig sammenbygget, idet klippen skyder sig ind mellem husene hist og her, og mange steder er husene som klinede op ad klippen.

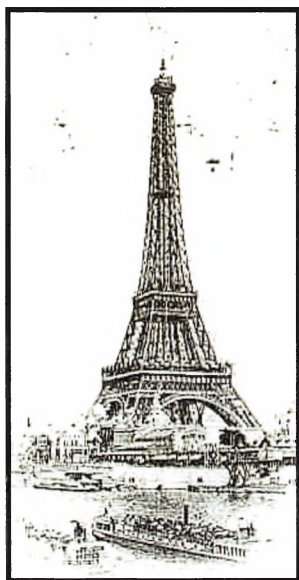
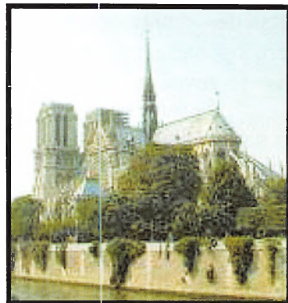
Så øjnede vi da Karlsten, som en ørn på fjeldet og under følelsen af, at den i sin tid nok skulle sige stop til enhver fjende gled vi da forbi øer og badestedet Marstrand ind til kajen og kastede anker. Men om vinteren går turen sydpå.

En vinterdag, 29. januar 1895, ruller to lukkede vogne med greven og grevinden, grev Hans og hans hovmester ud fra Tranekær fulgt af en anden vogn med tjener, jomfru og rejsetøjet og kører til Spodsbjerg, hvor »Prins Waldemar« lægger til og sejler selskabet til Kiel. Derfra rejser man med tog til Hamburg, videre i sovevogn til Paris.

Under et kortere ophold i Köln er det naturligvis domkirken det gælder. - Domkirken, ja et vældigt gudshus er det. Hvilken forskel på de små kullede kirker (som i Jylland) og denne! Dog, Gud bor der, hvor han påkaldes i ånd og sandhed. Ved synet af denne kirke mindes man om Salomons prægtige tempel, som det malende er beskrevet i bibelen. Vi gik derind. Hvilken højde, hvilke piller! Rundt om mange altre, ved hvilke man så knælende mænd og kvinder ved tændte vokslys; thi gennem de dejlige glasmalerier i vinduerne kom kun et dæmpet lys.

PARIS

Videre går rejsen med ekspressen. Han oplever for første gang at rejse i sovevogn og spise i spisevognen. Endelig når toget Paris, og gennem gademylderet kører de til Hotel Continental, som med sine 6 etager, elevator, vinterhave, lange gange, hvor man kunne gå vild, nok kan imponere den unge mand. Grevens har dagligstue, soveværelse, bad; priserne er også imponerende: Hanses værelse 17 fr; mit 10 fr, uden kost. Vi spiste en flot diner til 67 fr 50 c, og jeg gik så i seng, træt af at rejse, opfyldt af indtryk, lysglans og forventningen om store nye indtryk.

Torsdag: Vi læste til kl. 12, så spiste vi en ekstra frokost til 37 fr. og dernæst fik Hans og jeg en droske og kørte til Invalidhotellet. Ved indgangen var der straks en fører, som fik os på slæbetov. Vi gik straks til Napoleons grav under den vældige kuppel. I en fordybning ser man den vældige porfyrikiste, omgivet af alle de mange erobrede faner. Ind til dette rum fører to vældige kobberporte, og oven over disse står Napoleons testamente, der slutter med ordene: ”Jeg vil, at mine ben skulle hvile i mit fædrelands jordbund, blandt det franske folk, som jeg har elsket så såre”.

I de dejlige ruder med mosaik brydes solens stråler og kaster et underligt dæmpet lys over den store kejsers hvilested. Efter nogle dages ophold i Paris går rejsen videre mod syd. Målet er Nizza. Efter en nats rejse i sovevogn vågner han om morgenen parat til at møde bjergene og det mildere vejr. Mærke det kunne man også. Jeg måtte lægge min strikkede trøje.

Sneen så man ikke noget til mere. Det regnede stærkt, da vi holdt i Marseille. Snart så vi bjergene. Ja, hvilken følelse af noget stort og mægtigt, det er som ville de knuge os sletteboere mod jorden, dog, *de* er værker af den store Skabers hånd, vi er skabt i hans billede. Op ad bjergets sider voksede buske og træer, der lignede fyrretræer med finere løv.

Flere steder sås maleriske ruiner ligge højt oppe med en forfalden vej dertil. Skyerne hang på flere steder ned over bjergenes toppe og skjulte disse for os. I dalene voksede en mængde oliventræer og vinstokke, nogle lave, andre som espalier ved stenvure, alle ypperligt beskårne. Så kom palmerne, store vifte- og fjerpalmer i det fri med stive aloer mellem sig, samt de mørke søjleagtige cypresser og pinjerne. Forbi Toulon med den franske flåde ude i bugten til Cannes og – Nizza, hvor toget holdt kl. 1½ eftermiddag.

NIZZA

Ja, det er forår (3. februar). De vilde roser hænger ned over murene, og de dyrkede står i flor. Her er naturligvis også primula, som vi før afrejsen frydede os ved fra drivhuset i Tranekær. Jeg gik en spadseretur langs Middelhavet, hvis udstrakte flade ligger blå foran mig, hvilken luft, så let, hvilket syn, jeg kniber mig i armen og spørger: Er du Jeppe, eller er du ikke Jeppe?

I haverne og foran den mængde hoteller og villaer, der ligger langs med den brede promenade, sås palmerne mellem laurbærtræer og grønne græsplæner. På vejen opad mod bjergene fyldtes jeg med noget af den store andagt, man kan føle i Guds store natur. Dybt nede i dalen sås inden for havemurene orange- og appelsintræer med de dejligste lysegule frugter mellem det grønne løv. Som en nordisk majaften med den anelsesfulde stilhed, der afbrydes af tale og råb af mænd og koner med børn, forekom mig denne aften, mens jeg gik ned fra bjerget.

Mandag den 4. februar. Stod op kl. 7 en kvart og gik mig en morgentur i den dejlige luft. Promenaden frembød nu et andet skue end søndag eftermiddag. Ingen af de tusinder af badegæster var endnu på benene. Først kl. 8½ på min hjemtur sås enkelte ”Morgenmænd”.

Ved hotellet mødte jeg greven og Hans, der gik ud, og greven lovede, at Hans skulle være tilbage kl. godt 9, men det er alt for sent at begynde undervisningen. Når året er gået, og Hans ikke når sit mål, så er skylden jo min. Dette ængster mig og lægger en dæmper på min glæde og fulde nydelse af alt det henrivende skønne her. (Denne frygt var ubegrundet. Grev Hans klarede sin optagelsesprøve).

Jeg har et dejligt lille værelse med den yndigste udsigt over Middelhavet og med bjergene på begge sider, mens livet rører sig på promenaden nedenunder mig. Men havet her har noget vemodigt over sig, så underlige drømmende længsler, der har ligget ubemærket, pludselig kommer frem. I dette øjeblik hører jeg ukendte melodier på en fortrinlig lirekasse – og mine tanker går mod hjemmet.

Det går vel an at røbe her, at den 26-årige unge mand er forlovet og nu går og venter brev fra sin kæreste (Emma Sonne). Dagbogen beretter nu om lange ture langs havet og oppe i bjergene og småoplevelser på disse ture. Han tager naturligvis del i alle de adspredelser, som sæsonen byder på: Blomsterkorso, cirkus, koncerter, karneval o.s.v. Han kan ikke lade være med at gøre bemærkninger, da han i danske aviser læser om hård kulde og istransport, ”mens vi fryder os her i sommeren”. Han træffer kandidat Sørensen, som er huslærer hos en dansk hofjægermester, der også bor her med familien.

De to unge mænd har megen glæde af hinandens selskab og besøger sammen Monte Carlo. Men først fortælles om karneval i Nizza. – Om aftenen kl. 8 lød kanonskud for at forkynde, at nu skulle festlighederne begynde. – Hans og jeg fik plads på en stol i det store telt på Place Massena, morsomt nok tæt ved hofjægermesterens ungdom. Tusinder af folk var på benene, og Casino strålede i tusinder af gasglødelampers lys, mens soldater stod vagt for at afspærre pladsen.

Omsider hørte man musikken skingre, og en stor vogn, besat med et selskab af kinesiske damer og herrer med solskærme, rullede langsomt frem. I år er alt kinesisk, der må veksles hvert år, da folk jo forlanger at se noget nyt. Hele garnisonen medvirkede, officererne til hest, de andre soldater bar fakler.

I næste vogn et musikkorps trukket af en kæmpemæssig svane, så kom nr. 3 vogn med en djævel, der fyrede under kedlen, så ilden spruttede til alle sider. Han havde sorte horn i panden og var ledsaget af sorte håndlangere, så endelig en vogn som en bærestol med Prins Karneval på. En vældig figur, vist af pap, med kineserpisk, rygende af en sølvpipe, som han nu og da fører til munden, mens han nikker fornøjet og blinker med øjnene. Foran og bagved opføres af maskerede personer de mest barokke danse. Sidst kom en vogn som en drage med et vældigt gab og med kløer og vinger, af gabet stod ildsluer. Til slut afbrændtes et fyrværkeri.

Karnevallet fortsættes i de følgende dage i konfetti- og blomsterregn. Senere fortsætter festlighederne med de mange smukke blomsteroptog, hvor mere end 100 smukt pyntede blomstervogne kører gennem byen. Grevens lejer nu en smuk stor villa og indretter sig der med husholdning og betjening. Men en morgen tør han næsten ikke tro sine egne øjne.

Tirsdag den 5. marts. Hvad jeg så nu, havde jeg ikke ventet at se i Nizza, især ikke i marts måned; men det er også en stor sjældenhed. Palmerne, alle buske og blomsterne i haven var bedækket med sne, dog ikke noget tykt lag, jorden skinnede igennem de fleste steder. Vi gik ud at spadserere, det var helt koldt og is på vandet. Dog, hvor solen havde magt, var sneen borte inden middag, og Hans og jeg måtte skrabe på buske, som stod i skygge, for at få lidt sne til at slås med, men vi prøvede dog også det i Nizza. Op ad bjergene lå sneen, og kun på de bjergsider, der vendte mod solen, var sneen borte. De stakkels æsler kunne ikke stå fast på den glatte vej og faldt ned på knæene, men driveren søgte med idelige tilråb at få dem frem igen.

13. marts. I dag har vi fået snegle til frokost, men grevinden og jeg spiste dog ingen. Hans smagte på dem og fik lejlighed til at få nogle sneglehuse til sin samling af konkylier. Grevinden og frk. Blumer (en fransk selskabsdame) var i Monaco i dag. Til held for mig vandt grevinden 20 franc, som hun kom og forærede mig for at jeg ikke skulle spille mine egne penge bort.

15. marts. I dag var det strålende vejr fra morgenstunden af, og så skulle turen til Monaco da gå for sig. Efter at have spist frokost og modtaget mange gode råd af grevinden om ikke at spille mere end 5 franc bort – så ærgrer man sig bagefter, sagde grevinden – gik jeg hen til hr. Sørensen.

Vi fik billet, 2 franc 5 centimes tur retur til Monte Carlo. Ved banegården var der pyntet nydeligt med levende planter og flag (engelske og franske), da dronning Victoria af England i dag skulle komme på det sædvanlige besøg.

Igennem en mængde tunneller kørte vi, og vi havde travlt med at trække vinduet op og ned, thi i disse tunneller bliver man næsten kvalt af mangel på ordentlig luft og af kulrøg, der trænger ind. Men når vi kom ud var der en dejlig udsigt: på den ene side havet og til den anden side de mægtige bjerge med en mængde villaer og huse med orangehaver og store gamle oliventræer. Hist og her sås smukke blomstrende kirsebærtræer.

Så nåede vi da Monaco, og toget holdt under en gammel malerisk fæstning med runde hjørnetårne og bratte mure, på hvilke naturens fredelige grønne buske har afløst kanonerne sorte gab.

Endnu et lille stykke kørte vi og nåede Monte Carlo. Vi gik op med liften, idet vi troede, at det hørte til vor billet, men det kostede straks 25 centimer. Ligeledes ligger en rektangulær plæne med tykke cylinderstammede palmetræer på begge sider; i denne græsplæne med det friskeste grønne græs, jeg har set, var blomsterbede med hyacinter, alpeviol, tusindfryd osv.

Så stod vi da ved den bygning, der gemmer så meget ondt inden for sine mure. Foran er den dejligste have. Hvilket paradys! Kunne man blot lukke øjet for tanken og synet af bygningen og de minder, den rummer!

Nyheder

Slægtshistorisk Weekend i Bjerringbro den 17. og 18. og 19. september 2010
Tema "Fængslende aner".

Kom og vær med til en fængslende weekend der omhandler følgende foredrag:

- **Jørgen Mikkelsen**, "*Politiarkiver før og nu*".
- **Aage Egholm**, "*Horsens Statsfængsel*".
- **Poul Duedahl**, "*Fotografiets fascination*".
- **Charlotte S.H.Jensen**, "*Røverhistorier*".
- **Frank Bøgh**, "*Historien om Politihistorisk Museum og lidt om Knud Børge Martinsen*".
- **Hans Toudal**: "*Straffede i lægdsrullerne*".

Weekenden vil yderligere byde på overraskende elementer. Salg af Slægtens materialer samt div. bøger og CD vil forekomme.

Se SSF's hjemmeside www.ssf.dk hvor også tilmelding kan finde sted fra. Ellers kan tilmelding ske til SSF's formand Gitte Bergendorff Høstbo e-mail: janhb@mail.danbbs.dk Først til mølle princip for bookning af værelser.

Kongelig slægt kommer endelig på plads

Til maj indvies to helt specielle slægtstavler på Sønderborg Slot: Kopierne af Christian III og Dronning Dorotheas "anetavler" fra 1500-tallet, som efter mange års fravær genskabes i slotskirken, "Dronning Dorotheas Kapel".

Sønderborg Slotskirke er helt unik. Den er et af de få bevarede fyrstekapeller i Europa fra reformationstiden – og Danmarks ældste kirkerum fra renæssancen. Men indtil nu har der manglet en væsentlig ting: Anetavlerne, som blev bortsmuglet o. 1870 og som nu hænger på Frederiksborg Slot. Nu er helheden endelig genskabt. Fonden Oak Foundation Danmark har nemlig generøst betalt en fornem kopiering af de to anetavler – et arbejde, som har varet næsten to år.

www.historie-online.dk

Årets historiske bog 2009 blev "**Danskere på Vestfronten 1914-1918**". Næsten 300 historie-online brugere stemte på Claus Bundgaard Christensens bog om de dansksindede sønderjyders deltagelse i 1. verdenskrig på tysk side. Dermed blev bogen valgt som Årets Historiske Bog 2009.

Arkiver

Modstandsmænd, søfolk og kriminelle kvinder - historier fra arkiverne som web-tv

Den 23. februar 2010 lancerede Statens Arkiver et nyt site, hvor forskere og arkivbrugere fortæller historier fra arkiverne og giver gode råd til, hvordan man selv kan komme i gang med at skrive en bid af Danmarks historie.

Hvordan kommer jeg i gang med at undersøge besættelsestidens historie? Hvordan er det at have kriminelle kvinder i sin slægt? Hvad er Øresundstoldregnskaberne? Det er bare nogle af de spørgsmål, du kan få svar på i Historien i arkiverne.

I Historien i arkiverne kan du:

- se web-tv med historiske fortællinger
- høre eksperterne fortælle om, hvordan man forsker i arkiverne
- opleve de originale historiske dokumenter på tæt hold

I indslagene kan du se og høre om 1800-tallets kriminelle verden fortalt ud fra, hvad en slægtsforsker har fundet i arkiverne om sin egen familie. Hun fortæller om tre kriminelle kvinder, der hægede på Fyn og i Jylland.

Eller du kan vælge at se indslagene om besættelsestidens historie, hvor arkivets egen forsker fortæller om sabotageaktioner og likvideringer, der fik tiden under besættelsen (1940-45) til at ligne borgerkrig.

I temaet om søfart kan du bl.a. se og høre om de danske tropekolonier, slavehandel, Øresundstolden og søfartens betydning for Danmark.

Sammen med fortællingerne kan du se nogle af de dokumenter, eksperterne har brugt for at kunne fortælle historierne. De historiske dokumenter er hentet fra Statens Arkivers samlinger.

Historien i arkiverne er produceret af Statens Arkiver og bliver lanceret i et samarbejde med DR, der har stillet levende billeder fra deres arkiv til rådighed.

Se Historien i arkiverne her: www.danskkulturarv.dk/sa

Yderligere information

Publikumschef Inge Bundsgaard, ib@ra.sa.dk

www.sa.dk

47421

Indholdsfortegnelse:	Side
Foreningsoversigt	2
Årsberetning 2009	3-4
Regnskab	5
Den kokette Fru Mortensen	6-10
#dinhistorie	10-13
The Danish Immigrant Museum	14-15
Overspil dine gamle kassettebånd	16
Slægtsforskerdagen	17-20
Verdens længste kærlighedshistorie	21-24
Dementi	24
Slægtsforskning kan også være nyttig	25-26
En Grevelig Hovmester	27-33
Nyheder	34
Bøger og CD'er	34
Arkiver	35

Midtersiderne i bladet er Slægtsforskerdagen 2010

